

kunde faa sig til at stritte imod. Den uhyggelige Oplevelse, de kom fra, den dybe Sjælenød, han havde stirret ind i, havde ogsaa rystet ham stærkt. Og saaledes fulgtes de da hen ad Fortovet, som om de allerede var gamle Bekendte.

Carlsen sjokkede bagefter og blev mere og mere tilbage under Forsøgene paa at tænde Ild i en Cigarstump. Tilsidst blev han helt borte for dem i Taagen.

Frøken Susse talte bekymret til sin Ven om, hvordan Jørgen Bergs nu vilde klare sig, da de vistnok skyldte baade hos Urtekræmmer og Bager. Men Frants Møller trøstede hende med, at Jørgen saamænd nok havde baaret sig ad ligesom med Lotterisedlen og skrevet Nummeret op, saa han kunde faa den brændte Seddel erstattet af Banken.

»Det vilde da storartet ligne ham,« sagde han, skønt han kendte Vennen altfor godt til selv at tro paa det. »Jørgen ynder jo at agere det vanvittige Geni. Navnlig naar han kan gøre det gratis.«

Men Frøken Susse følte sig ikke beroliget af hans Forsikring. Hun mente, at Jørgen Berg virkelig ikke var rigtig klog, og til Bevis herfor fortalte hun en Historie, som hun havde fra hans egen Kone, om et stort Korværk, som han engang arbejdede paa og næsten havde faaet færdigt, da Fru Maja kom til at spørge ham, hvormeget han mente at kunne tjene